

اثر بازیهای بومی محلی و یوگا بر مهارتهای حرکتی دختران دارای ناتوانی هوشی

*عصمت نظرپور^۱، رخساره بادامی^۲

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی ورزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، اصفهان، ایران. (**نویسنده مسئول).

۲. دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، اصفهان، ایران.

*Email: esmatnazarpour@gmail.com

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، مقایسه اثر یک دوره بازی های بومی محلی و حرکات ریتمیک یوگا بر مهارتهای حرکتی دختران کم توان ذهنی آموزش پذیر بوده است.

روش کار: پژوهش حاضر، نیمه تجربی و از نوع پیش آزمون - پس آزمون است. نمونه آماری این پژوهش را ۳۰ دانش آموزان دختر کم توان ذهنی آموزش پذیر ۱۴ تشکیل میدادند که به صورت در دسترس و هدفمند انتخاب و به روش همتاسازی در دو گروه بازیهای بومی محلی و یوگا قرار گرفتند. هر دو گروه به مدت ۸ هفته به تمرینات پرداختند. ابزار مورد استفاده در پژوهش حاضر، چکلیست مجموعه آزمونهای ارزیابی حرکت کودکان بود که به صورت پیش آزمون و پس آزمون توسط والدین تکمیل شد.

یافته ها: برای تحلیل دادهها از آزمون تی همبسته و تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته ها نشان داد که بازی های بومی محلی و حرکات ریتمیک یوگا اثر معناداری بر کاهش اختلال مهارتهای حرکتی داشته است

نتیجه گیری: همینطور، بازی بومی محلی نسبت به حرکات ریتمیک یوگا باعث کاهش بیشتری در میزان اختلال مهارتهای حرکتی شد.

کلید واژه ها: بازی بومی محلی، حرکات ریتمیک یوگا، مهارتهای حرکتی، کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر